

PERSONLIGT

Ungdomsarbetet är Peeti Kallons egen grej

Text och bild: Martti Pyykönen

Våren 2015 ordnade STI en studieresa till Zambia. En av Afrikaresenärer var Peeti Kallonen som för tillfället skriver pro gradu i religionsfilosofi.

– Jag är en andlig man. Kristen tro har haft en viktig roll i hur jag har sett på världen efter skriftskolan. En annan viktig sak har varit att jag älskar att jobba med människor, jag gillar att syssla mitt ibland människor, berättar Peeti Kallonen.

Peeti Kallonen jobbar just nu med sin pro gradu i religionsfilosofi. Gradun tar upp John Roths syn på theodicén dvs. ondskans problem.

– Jag är särskilt intresserad av varför människor har det svårt att godkänna att det finns en god Gud. Ämnet berör även förtroendet och hoppet som ofta tangerar lidandet. Väldigt få människor är fria från den här frågan, Peeti funderar.

Som en motvikt till skrivarbetet uppträder Kallonen med musik och frivilligarbetar sporadiskt på Finska Bibelinstitutet.

– Ungdomsarbetet har alltid varit viktigt för mig. Jag verkade som ungdomsarbetsledare i sex års tid i Tusby. Jag slutade för att koncentrera mig på mina studier.

Jag skulle i framtiden ännu vilja arbeta med ungdomar på verkstadsgolvet. I fall det skulle förknippas med en prästvigning, vore det kul, undrar Peeti.

STI var bekant redan före studietiden

Kallonen blev bekant med teologiska institutet redan för sina studier i teologiska fakulteten.

– Jag besökte STI redan de två åren före studiestarten. Jag gick på föreläsningar, men blev inte ännu då bekant med någon. Nuförtiden har jag ett eget arbetsrum och jag är väldigt glad för det. Här kan jag koncentrera mig på min pro gradu i lugn och ro och jag tror att det är avgörande för mig. Flow-tillståndet blir möjligt när det är lugnt runt omkring mig. Jag har också fått vara med och planera STI:s verksamhet, och det har varit trevligt, berättar Kallonen.

Afrikaseminarium

I våras åkte Peeti Kallonen till Zambia i STI:s studentgrupp. Studeranden förberedde sig för att undervisa i ett teologiskt seminarium dit lokala pastorer, evangelister och ungdomsarbetsledare var inbjudna.

– Jag har lätt för mig att bli intresserad och engagerad. Jag åkte ut med få fördomar och jag gillar dessutom att resa. Jag har rest ganska mycket runt om i världen. Ofta jag har tänkt i caféer och konstgallerier att det skulle vara fint att resa och göra någonting meningsfullt samtidigt. Nu blev det verklighet, gläder Peeti Kallonen sig.

Peeti valde att undervisa om ungdomsarbetet i det teologiska seminariet i Zambia. Han behandlade speciellt användningen av drama i ungdomsarbetet och ordnandet av bibelstudiekretsar.

Jag var nervös inför uppgiften att undervisa. Jag hade inte tidigare undervisat på engelska och jag kände inte till afrikansk kultur från tidigare. Vid sidan av vårens studier hade jag inte heller mycket tid för förberedelser. Jag funderade mycket på om undervisningen skulle lyckas. Studeranden skrev ner allting och funderade ämnen som vi behandlade på allvar. De hade svåra frågor, t.ex. hur man skall tala om kärleken till människor som inte har någonting och bor på gatan. Jag kunde inte svara på deras fråga men uppmunttrade dem att själv fundera på saken. Jag tror att en öppen och kärleksfull församlingssamfund kan möjliggöra att tala om kärleken även för utsatta människor, funderar Peeti.

Många frågor var gemensamma för teologiestuderanden från Finland och från Zambia men det fanns också skillnader.

– I Afrika fungerar människorna som en grupp helt naturligt. I Finland är det igen nödvändigt att uppmuntra människor att jobba i en grupp. Jag var också förundrad hur viktig formella saker var för afrikanska medarbetare. De var t.ex. väldigt intresserade av hur mycket bön och bibelläsning man skall ha i förhållande till varandra enligt min mening, skildrar Peeti.

Peeti Kallonen fick med sig en ordentlig dos av erfarenheter, berättelser och uppmuntran till ungdomsarbetet.

– Jag upplever att jag kan undervisa om ungdomsarbetet på engelska. Dessutom fick jag med mig många berättelser från Afrika som jag har använt mig av i skriftskolsammanhang. Vem vet om jag hittar mig själv i Afrika även någon gång i framtiden, ler Peeti Kallonen till sist.